

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e44145.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Winther:

Siden § 28 b ogsaa behandles her tilligemed § 28, vil jeg blot bemærke, at denne Tillægsparagraph forekommer mig, at være af en noget mislig Natur. Den gaaer nemlig ud paa efter Majoritetens Forslag at bortgive en Deel af Folkets lovgivende Magt. Det er en Tanke, som jeg slet ikke kan forlige mig med, og derfor vil jeg ogsaa andrage paa, at den udgaaer. Ubkastet forbeholder Regjeringen Ret til at sammenkalde extraordinaire Rigsdage. Denne Ret kan Regjeringen betjene sig af, saaledes som den i Loven er fastsat, naar den har Anledning dertil; og hvad det angaaer, at der skulde være et „særdeles paatrængende Tilfælde“, saa troer jeg ikke, at dette kunde komme Regjeringen saa uventet, at den ikke skulde have Tid til at indkalde Rigsdagen, der jo maa ansees for at existere, da Medlemmerne ere valgte og altsaa blot skulle have Tid til at reisi til Samlingsstedet. Jeg kan ikke indrømme, at hyppige Rigsdage skulde være saa generende for Regjeringen, som den høitærede Indenrigsminister før bemærkede ved en anden Paragraph. Han frygtede for, at Regjeringen derved kunde blive sinket i at udføre vigtige Admistrationsforetagender; men Regjeringen maa vel sagtens vide at skaffe sig de fornødne Kræfter til at udføre, hvad den har at udføre, og i hvert Tilfælde skal jeg tage denne Yttring til Indtægt for min Mening, at det var ønskeligt, om Kongens lovgivende og udøvende Magt hver for sig havde sine særskilte Medhjelpere. Det vilde vistnok være det Rigtigste, om Forsamlingen altid var samlet; thi paa denne Maade kunde man med Sandhed sige, at Folket var i Besidelse af den fulde lovgivende Magt i Forening med Kongen; nu derimod har det ikke saa fuldstændig en Ret; hvilket man endogsaa